

ಗೊರ್ಕಾಂಗೋವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅನೆಗಳ ಹಿಂಡು

ಕಾಗೆ ಗುಬ್ಬಿಯಿಂದಾಚೆಗೆ ಪಕ್ಕಿಲೋಕದ ಪರಿಚಯ ಕಡಿಮೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದವನಂತೆ ಅಂತೇಂದಿರೋ, ‘ನಿನಗೇನಿವ್ವು?’ ಎಂದ. ‘ಸಿಹ, ಅನೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸು’ ಎಂದಿದ್ದೆ. ‘ನಿಮ್ಮ ಅದೃವ್ವ ಪರಿಚ್ಯಾ ಸೋಣ’ ಎಂದು ಬೇರೆ ದಾರಿಗೆ ಜೀವಾ ತಿರುಗಿಸಿದ.

ಕಚ್ಚು ರಸ್ತೆ. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಆಳ್ತುರದ ಹಲ್ಲು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರ. ಏನೇಕೆ ಸುತ್ತು ಕಿತ್ತಿವನತೆ ಜೀವ್ನೋ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ‘ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅನೆಗಳವೇ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹಲ್ಲು, ಕುರುಚಲು ಗಿಡ ಗಂಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜೀವು ಹತ್ತಿಸ್ತೊಡಗಿದ. ದೂರದಿಂದ ಕಂಡಿದ್ದು ಒಂದೆರಡು ಅನೆಗಳವೇ. ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಬರೋಭರಿ ಮೂವತ್ತೇರಡು ಅನೆಗಳು! ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಮರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇವತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗಿನ ಅನೇ ಆ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದವು.

ಅನೆಗಳ ಹಿಂಡಿನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಅಂತೇಂದಿರೋ, ಜೀವು ಆಫ್ ಮಾಡಿದ. ನಮನ್ನು ನೋಡಿದ ಅನೆಗಳು, ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅರ್ಥಾತ್ ಚಂಡಿನಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತವು. ನಮಗೂ ಅನೆಗಳಿಗೂ ಸುಮಾರು 25 ಅಡಿ ದೂರ ಅಷ್ಟೇ! ಎರಡು ಗಂಡಾನೆಗಳು ಜೋರಾಗಿ ಫೀಲಿಸ್ತುವು. ಎಡದಿಂದ ಒಂದು, ಬಲದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಜೀಜಿನ ಕಡೆ ನುಗ್ಗಿಬಂದವು. ಸಣ್ಣನ್ನ ಭೂಕಂಪದ ಅನುಭವ. ನಡುವಿನ ಅರತರ ಹತ್ತು ಹಣ್ಣರಡು ಅಡಿ ಇರಬಹುದು, ಅಂಟೋನಿಯೋ ಮಾತ್ರ ತಣ್ಣಿಗೆ ನಮನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು. ಸುಮಾರು 15

ನಿಮಿವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಅನೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಂತಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ಏಕೆಂಬು ಮಂದಿ ವಿದೇಶಿ ಪ್ರಯಾಣಕರಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಫಾರಿ ಜೀವು ಇತ್ತುಲೇ ಬರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಏನಾಯಿತೆಂದು ನೋಡುವವವ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಆ ಏರದೂ ಅನೆಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಜಿಪನ್ನು ಅಟಿಕ್ಕಿಸ್ತೊಂದು ಓಡಿದವು. ಆ ಫೀಲು, ಆ ದೂಳು, ಆ ಓಟ ಕಂಡು, ಆ ಜೀಜಿನವ ಹಳ್ಳುಕೊಳ್ಳು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ರೋಡೆಗೆ ಹೋದ, ನಾವು ಬೇರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದವು.

ನಂತರದ್ದು ಸಿಹದ ಹುದುಕಾಟಿ. ಸಿಹದ ಜಾಡು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುತ್ತೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ನಡೆಸಿದ ಹುದುಕಾಟಿ ಫಲ ನೀಡಲಿಲ್ಲ.

ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವವ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ಪಳಾಗಿತ್ತು. ನಮುಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹುರಿದ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಮಾರುವತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮೊಳ್ಳುದುದ್ದದ ಪ್ರಾಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಂಡ ಗೋಡಂಬಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಹಾ, ಎಂಥ ಅತ್ಯಾದ್ಯುತ ರುಚಿ ಅತ್ಯಹ ಗೋಡಂಬಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ತಿಂದರಲ್ಲಿ. ಮನಸ್ಸು ತಂತಾನೇ ಉದ್ದರಿಸಿತು: ‘ಒಲಾ ಅಷ್ಟಿಕಾ’.

ಮಪ್ಪಟೊ ಒಂದು ಬಂದರು ನಗರ. ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನರಿರುವ ಆ ನಗರ ಮೊರುಂಬಿಕೊನ್ನ ರಾಜಧಾನಿ. ಪ್ರೋಚ್ಚುಗಿಸರ ಶೈಲಿಯ ಸುಂದರ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಅಷ್ಟುಕೆತ್ತಾದ ರಸ್ತೆ, ಸಮುದ್ರ ತಟದಲ್ಲಿರುವ ಸುಂದರ ರೆಸ್ಟೋರಂಟ್‌ಗಳು, ಚಚ್ಚು ಹಾಗೂ ಮುಸ್ಸಿಯಿಂಗಳನ್ನೊಂದು ನಯನ ಮನೋಹರ ನಗರವು. ನಾನುಇದ್ದ ಹೋಟೆಲ್‌ನ ವಿಶಾಲವಾದ ರೂಪ್ಯಾನಿದಂತೇ ಸಮುದ್ರದ ವಿಹಂಗಮ ನೋಟವನ್ನು ಬಾಳುನಿಯಿಂದ ಸವಿಯಬಹುದಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಮಪ್ಪಟೊದ ವಿಶೇಷಗಳಾದ ಮ್ಯಾಸಿಯಂ, ಹಚ್ಚಿಯ ರೈಲ್ಸೆ ನಿಲ್ಲಾಳ, ಇಂಡಿಪೆಂಡೆನ್ಸ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಇತ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಕಡೆಗೆ ಸ್ಕ್ರಾಂಟು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ನೋಡಲು ಹೋರಟಿವು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೆ.ಆರ್. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿಯಿಂಥ ಪೇಟೆಯಿದು. ಒಳಗೆ ಹಣ್ಣು, ತರಕಾರಿ, ಗೋಡಂಬಿ ಮಳಿಗೆಗಳು. ಬಿರುಗಿನ ವಾಪಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮರದ ಸುಂದರ ಕೆತ್ತನಾಗಳು, ಅಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ ನೇವಾಯಿತು.

ಹಿಂಡಿರುಗವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ, ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಡಿದೆ. ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತಾ ವಿಮಾನದ ಕಿಟಕಿಗೆ ತಲೆಯೋರಿಸಿ ಹೋಗೆ ನೋಡಿದರೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮಪ್ಪಟೊ ಮನಸ್ಸು ತಂತಾನೇ ಉದ್ದರಿಸಿತು. ‘ಒಲಾ ಅಷ್ಟಿಕಾ... ಒಪ್ಪಿಗಾಡೋ’. ಈ ಉದ್ದರಾಕ್ಷ ಪ್ರೋಚ್ಚುಗಿಸ್ತೋ ಭಾವಯಲ್ಲಿ ಅಥರ್: ಹಲ್ಲೋ ಅಷ್ಟಿಕಾ... ಧ್ವಾಂತ್ಯು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in